

den for en overskuelig fremtid, så vi i fællesskab kan sikre bedre vilkår for borgerne, men det skal naturligvis også være sådan, at de berørte organisationer får en mulighed for at komme med deres hørings svar. Det mener jeg er den rigtige og den anstændige måde at gøre det på.

Hensigten er vi jo alle sammen enige om, nemlig at vi gerne vil stille borgerne bedre, men det skal altså være samtlige borgere. Jeg mener ikke, at det vil være tilfredsstillende, såfremt vi kommer i den situation, hvor de, der selv bygger et hus, selv indkøber materialer, bliver stillet langt, langt bedre end dem, der benytter en lokal entreprenør til at få bygget deres hus.

Den diskussion er jeg klar over at fru Lissa Mathiasen måske gerne vil blive ved med at have i Folketingssalen. Jeg finder det mest rigtigt, ikke mindst fordi det her også er teknisk vanskeligt, ikke mindst når vi taler springende regres, at nedsætte et udvalg og få det her gennemført.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det forekommer mig at være lidt ejendommeligt at høre en justitsminister stå her og tale om anstændige høringsfrister. Ikke mindst fordi jeg synes, at denne regering inklusive justitsministeren har haft meget svært ved at leve op til høringer i forhold til de lovforslag, vi har til behandling. Lad os bare tage de sidste tre, vi har haft her på retsområdet.

Jeg forstår sådan set ikke, at justitsministeren siger, det her er så teknisk svært. Jeg har egentlig en utrolig tiltro til, og vi har en utrolig tiltro til, at det embedsværk, der er i Justitsministeriet, sagtens vil kunne klare det her. Det plejer man godt at kunne. Og man har faktisk haft god tid. Man har faktisk haft over et halvt år til at kigge på det her, så mon ikke også det skulle have kunnet lade sig gøre, hvis viljen havde været til stede?

Jeg forstår heller ikke det, der bliver sagt fra justitsministerens side om forbrugerpolitikken: at fordi der er flere mangler, vil man afstå fra at rette en enkelt. Det forstår jeg ikke. Hvorfor ikke rette den her åbenlyse urimelighed, når lejligheden byder sig, og som det let kunne have ladet sig gøre at rette?

Så forstår jeg heller ikke justitsministerens argument, som det er blevet fremført her, for man er som bygherre på mange andre punkter heller ikke stillet så godt som en almindelig køber. Lad mig bare nævne, at bygherren heller ikke har

samme adgang til at få materialerne ombyttet i stedet for reparation, som forbrugeren har efter den nye købelov.

Kl. 14.20

Så vil jeg sige, at jeg synes stadig væk, det er bedre at rette lidt op på nogle fejl. Og der er jo stadig væk forskel i det samme lovforslag, som justitsministeren selv har fremsat.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Justitsministeren kom lidt let omkring det. Sagen er jo den, at jeg allerede rejste problemstillingen under førstebehandlingen. Vi stillede en lang række spørgsmål. Vi fik ikke nogen svar. Og så får vi et flertal for det ændringsforslag, fordi Dansk Folkeparti også synes, at det er en god idé at forlænge reklamationsfristen.

Det er først, da justitsministeren opdager, at Dansk Folkeparti støtter det, at vi alle sammen bliver kontaktet fra forskellige sider, af regeringspartierne og ministeriet. Det er først på det tidspunkt, hvor Dansk Folkeparti syntes, det var en god idé, at vi har flertallet på plads,

Men så får Dansk Folkeparti som sædvanlig vreden armen om, og skidt nu med forbrugerne. Det går jo alligevel ikke, at Dansk Folkeparti ikke opfører sig fuldstændig, som regeringen vil have det. Sådan er det.

Hvis det var sådan, at det var så stort et problem med det her ændringsforslag, kunne justitsministeren have fortalt os det mange gange i løbet af behandlingen af lovforslaget. Det er først på det tidspunkt, hvor vi har flertallet på plads, at justitsministeren opdager det, og så er den ikke længere.

Vi håber så inderligt, at ændringsforslaget rent faktisk bliver gennemført, hellere om 1 år end om 5 år eller 10 år, eller hvad det er, vi i øvrigt plejer, når vi skal tilgodese forbrugeren.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt spørge justitsministeren helt konkret, om ministeren ikke kan bekræfte, at det faktisk er sådan, at en bygherre heller ikke har samme adgang til at få materialerne ombyttet i stedet for reparation, som forbrugeren har efter den nye købelov. Er det ikke korrekt forstået? Og det vil sige, at dér har man altså en forskel tilsvarende den, som vil blive skabt med en forlænget reklamationsret. Kan ministeren bekræfte det? Hvis ministeren ikke ønsker at svare, må